

Elixír, a boldogság bájitala

Pertics Flóra és Vető Orsolya Lia kiállítása

DUDÁS BARBARA

Bartók Béla Boulevard, 2020. II. 4–16.

Első, ám minden bizonnyal nem utolsó közös kiállításuk alkalmából elixírt főzött a művészpáros, olyan bájitalt, amitől még a legszürkébb időben is a boldogság, izgatottság és kíváncsiság melengető érzése árasztotta el mindazokat, akik ellátogattak a BBB aprócska kiállítóterébe. *Elixír*. A csodálatos hatású szer, különleges oldat, növényi anyagokból kinyert főzet, varázsszer, a gyógyulás és az örök élet ígérete, a bölcsek köve, amely a nem nemesfémeket arannyá, az értéktelen anyagot nemessé képes változtatni. Minden ígéretek beteljesítője, az alkímia Jolly Jokere. A kiállítás címe egészen különleges élményt sejtet: édes kísérletezés(ek) eredményeivel, motívumok, formák és színek jóleső burjánzásával való találkozást, olyan művek együttesét, keveredését, melyek nem állítanak, nem kérdeznek, hanem egymásba kapaszkodnak, egymásból táplálkoznak és együtt lélegeznek.

A szerény méretekkkel rendelkező kiállítóterim intim terében meditatív, koncentrált alkotómunka során, kontrollált véletlenek és – digitális eljárásokat sem elutasító – gondos tervezés eredményeként létrejött játékos, életigenlő munkákat tanulmányozhatunk testközelből, szinte mikroszkopikus nagyságban. A művek befogadása során érzékeink egész skáláját megmozgatjuk: az alkotások egyértelmű vizuális és taktilis minősége mellett ízekhez, illatokhoz és hangokhoz kötődő emlékek tolnak fel bennünk. A 90-es évek nosztalgijája, gyermekkorunk élményei: émelvítő vattacukorillat, friss eper és dinnye, a Balaton-part zsvajva, a sínadrág susogása, a fogat fájdtóan hideg jégkása, gyöngyfűgönyök

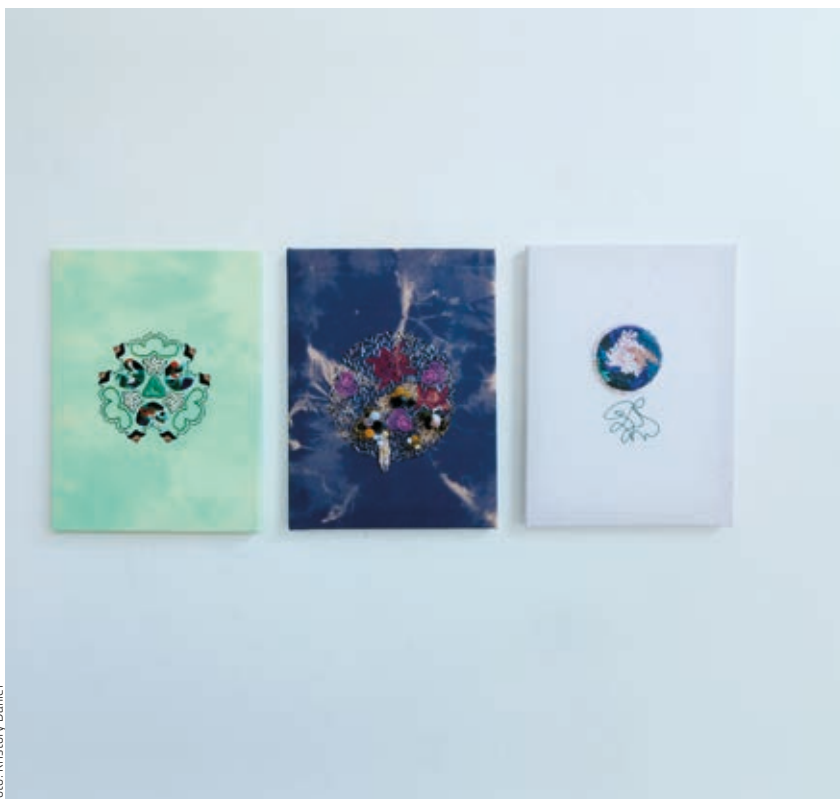

foto: Kristófy Dániel

PERTICS FLÓRA munkái, installációs nézet, *Elixír*, 2020, BBB Art Space

csilingelése. A természet legapróbb organizmusaira, részleteire való rácsodálkozás: bodobácpár a kerítésen, csiga a fűszálon, bogáncs a cipőfűzön, gesztenye a kabátzsebben, kagyló a vízparton, ásványvásár az iskolában. Könyvélmények, antik szobrok, illusztrált természettudományos kiadványok, mikroorganizmusok, virágállatok és a tenger mélyének rejtélyes lényei, fűltisztító pálcikába kapaszkodó csikóhal.

A kiállításon bemutatott, az elmúlt fél év során készült művek az alkotási folyamatban való elmélyülés őszinte örömét, az egymással folytatott párbeszéd gyümölcsöző hatását tükrözik, mely során a festékekkel való nyomhasnyás, a cérnával, fonállal, gyöngyökkel és festett részletekkel való kompozícióépítés egyre tudatosabb alkotói gyakorlattá vált. Az *Elixír* élmények, érzetek, hangulatok

tökéletes találkozása, egymásra rétegződése, melyet a kiállított munkák technikai és formai sokszínűsége csak még tovább fokoz. A hímzés és az olajfestés klasszikus technikájának kortárs továbbgondolása, rétegek és anyagok egymásra halmozódása, motívumok képsíkból való elmozdulása, kibuggyanása jellemzi a tárlatot.

Vető Orsolya Lia olaj-akril képein és vinylre nyomtatott digitális festményein élő organizmusok hatását keltő, állati és növényi jellemzőket is magukon viselő elképzelt lények zsúfolt, a klasszikus kétdimenziós kép kereteiből bátran kilépő egyvelege tárul elénk a festői nyomhagyás, képalakítás különböző eszközeinek segítségével. Habár művei általában valós látványból indulnak ki, az inspirációként szolgáló csendéletrészletek, virágmotívumok csupán elvétve azonosíthatóak legújabb munkáin. Előtér és háttér, fókusz és homály dichotómiája helyett festményei színek, gesztusok, taktilis

Fotó: Kristófy Dániel

VETŐ ORSOLYA LIA: *Funky* (18PDL), 2019, olaj, vászon, 50×100 cm és *Noodle* (Szivárvány), 2019, digitális festmény, vinyl, változó méretek

Installációs nézet, *Elixir*, 2020, BBB Art Space

festői minőségek, analóg és digitális eljárásokkal létrehozott elemek egymás mellé rendeléséből összeálló, zsigeri érzeteket, hangulatokat, íz- és illatasszociációkat keltő kompozíciók.

A festő végzettségű Pertics Flóra textilmunkái más eszközökkel ugyan, de nagyon hasonló hatásokat váltanak ki a nézőből, befogadóból. A különféle díszítőeljárással – hímzéssel, varrással, szövéssel – létrehozott mintákból, rajzos és festett részletekből, újrahasznosított textil-, műanyag és fémelemekből patchwork-szerűen épített munkák a funkcióval bíró textil-tárgyak (faliszőnyegek, ágytakarók, terítők) készítésének hagyományát idézik, egyúttal el is távolodnak attól. A kiállítóterben képként, képzőművészeti alkotásként megjelenő művek

valaha volt tárgyak emlékét őrzik, újrahasznosított részleteik különböző emberek személyes történeteit mesélik, melyek spektruma bőven túlmutat az alkotó által ismert világ keretein is. Ikonszerű, misztikus erővel bíró, szent tárgyak, műalkotásként betöltött szerepük által nemessé váló, esztétikailag átminősülő, korábban gyakran értéktelennek tartott, applikált részletekkel.

A kiállításon szereplő műveik között nincs hierarchia, ahogyan az általuk használt technikák, anyagok és motívumok között sem. A tárlatnak éppen ezért nincs eleje, és nincsen vége sem, a művek jelen időbeli és térbeli együttállása, a két művész Pécs–Budapest-tengelyen zajló közös történetének, gondolkodásának összesűrített, felgyorsított pillanata, amelynek ezúttal mi, a művek befogadói is részesei lehetünk, lehettünk.